

VOORZIENING IN CASSATIE

VOOR: de heer X , advocaat aan de Balie te Gent, kantoor
houdend te ...

eiser tot cassatie.

bijgestaan en vertegenwoordigd door ondergetekende advocaat bij het Hof
van Cassatie Johan Verbist, kantoor houdend te 1000 Brussel,
Brederodestraat 13, bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan,

TEGEN: de heer **PROCUREUR-GENERAAL BIJ HET HOF VAN BEROEP TE
BRUSSEL**, Gerechtsgebouw, Poelaertplein 1, 1000 Brussel,

verweerder in cassatie.

*

* *

Aan de Heren Eerste Voorzitter en Voorzitter van het Hof van Cassatie,

Aan de Dames en Heren Raadsheren in het Hof van Cassatie,

Hooggeachte Dames en Heren,

Eiser heeft de eer een beslissing aan Uw beoordeling voor te leggen die op
21 oktober 2010 lastens hem op tegenspraak is genomen door de eerste kamer van de
Nederlandstalige Tuchtraad van Beroep voor Advocaten en waarbij hem de tuchtstraf van
schorsing voor de duur van één jaar werd opgelegd en waarbij hij vervolgens wordt
geschrapt van het tableau (TB/020/2009).

FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

1. Eiser werd tuchtrechtelijk vervolgd voor ondermeer de volgende tenlasteleggingen:

- het niet beantwoorden van brieven van de stafhouder (tenlastelegging 3.10, dossier 23131),
- oplichting (tenlastelegging 7.1, dossier 23341),
- misleiding van cliënten door op te treden met een advocaat die geschrapt werd terwijl de indruk werd gegeven dat deze nog steeds als advocaat werkzaam was (tenlastelegging 8.3, dossier 23131).

Bij beslissing van 19 juni 2009 van de tuchtraad voor advocaten werden de tenlasteleggingen 3.10 en 8.3 bewezen verklaard. Eiser werd veroordeeld tot de tuchtstraf van schorsing voor de duur van vier maanden.

2. Bij aangetekende brief van 6 juli 2009 stelde eiser hoger beroep in tegen deze beslissing. Ook de stafhouder van de Orde van advocaten aan de balie te Gent stelde hoger beroep in.

Bij beslissing van 22 april 2010 besliste de Tuchtraad van beroep dat de tuchtprocedure geldig is gevoerd, dat geen stukken uit het tuchtdossier geweerd dienen te worden en dat de tuchtraad van beroep bevoegd is om de zaak ten gronde te behandelen.

In de bestreden beslissing wordt het hoger beroep van de stafhouder gegrond en het hoger beroep van eiser ongegrond verklaard. Eiser wordt veroordeeld tot de tuchtstraf van de schorsing voor de duur van 1 jaar. Toepassing makend van artikel 460, eerste lid Ger.W. beslist de tuchtraad van beroep eiser te schrappen van het tableau.

Tegen deze beslissing wenst eiser op te komen met de volgende middelen tot cassatie.

*
* *
*

EERSTE MIDDEL TOT CASSATIE

Geschonden wetsbepalingen

- De artikelen 2, 23 tot 26 en 460, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek,
- De artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek,

Aangevochten beslissing

De appelrechters beslissen eiser te schrappen van het tableau, op grond van de volgende overwegingen :

“De Tuchraad van Beroep stelt daarnaast vast dat [eiser] als tuchtsanctie reeds eerder een schorsing van zes maanden heeft opgelopen, zodat de Tuchraad meteen beslist, gelet op de ernst van de gepleegde feiten en de herhaalde ernstige inbreuken op de beginselen van de waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen, om met toepassing van artikel 460, tweede lid Ger.W. [eiser] te schrappen van het tableau, wat evenredig is met de ernst en het gewicht van de begane inbreuken”

(bestreden beslissing, blz. 11)

Grieven

Krachtens artikel 460, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek kan iedere advocaat die voor de tweede maal geschorst wordt, krachtens de beslissing vermeld in het eerste lid van deze bepaling worden geschrapt van het tableau.

De tuchtrechter beschikt op dit punt over een beoordelingsbevoegdheid en dient derhalve rekening te houden met de ernst van de feiten. In het bijzonder dient de tuchtrechter bij de beoordeling van de evenredigheid van de sanctie rekening te houden met de ernst van de eerdere veroordeling.

Terzake stellen de appelrechters vast dat eiser bij beslissing van 29 juni 2004 van de raad van de Orde van Advocaten aan de balie te Gent, zetelend in tuchtzaken, reeds veroordeeld werd tot een schorsing van zes maanden. Mede op grond van deze vaststelling en derhalve mede op grond van de ernst van deze veroordeling, beslissen zij eiser met toepassing van artikel 460, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek te schrappen.

Bij beslissing van 29 juni 2004 van de raad van de Orde van Advocaten aan de balie te Gent, zetelend in tuchtzaken, werd eiser inderdaad veroordeeld tot een schorsing van zes maanden. Eiser stelde evenwel hoger beroep in tegen deze beslissing bij aangetekende brief van 16 juli 2004. Bij beslissing van 15 december 2004 van de Tuchtraad van beroep van de balies van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Gent werd het hoger beroep deels gegrond verklaard en werd de schorsing beperkt tot één maand.

Deze beslissing van 15 december 2004 van de Tuchtraad van beroep van de balies van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Gent heeft krachtens de artikelen 2 en 23 tot 25 van het Gerechtelijk Wetboek gezag van gewijsde. Ingevolge deze beslissing verviel het gezag van gewijsde van de beslissing van 29 juni 2004 van de raad van de Orde van Advocaten aan de balie te Gent, zetelend in tuchtzaken (artikelen 2 en 26 van het Gerechtelijk Wetboek).

Door te beslissen dat eiser bij beslissing van 29 juni 2004 reeds werd veroordeeld tot een schorsing van zes maanden, terwijl deze beslissing in hoger beroep bij beslissing van 15 december 2004 van de Tuchtraad van beroep van de balies van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Gent werd hervormd, kennen de appelrechters gezag van gewijsde toe aan een beslissing die ongedaan is gemaakt en schenden zij de artikelen 2, 26 van het Gerechtelijk Wetboek.

Door te beslissen dat eiser bij beslissing van 29 juni 2004 reeds werd veroordeeld tot een schorsing van zes maanden, miskennen de appelrechters verder het gezag van gewijsde van de beslissing van 15 december 2004 van de Tuchtraad van beroep van de balies van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Gent, waarbij het hoger beroep van eiser tegen de beslissing van 29 juni 2004 deels gegrond werd verklaard en aan eiser slechts een tuchtstraf van schorsing voor de duur van één maand werd opgelegd (schending van de artikelen 2, 23 tot 25 van het Gerechtelijk Wetboek). Verder schenden de appelrechters, voor zoveel als nodig, nog de bewijskracht van voormelde beslissing van 15 december 2004, door de uitdrukkelijke bewoordingen van deze beslissing waarin werd vermeld dat het door eiser ingestelde hoger beroep deels gegrond werd verklaard en de tuchtstraf beperkt werd tot de schorsing van één maand, te miskennen (schending van de artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek).

Door ten slotte eiser te schrappen op grond dat eiser bij beslissing van 29 juni 2004 reeds werd veroordeeld tot een schorsing van 6 maanden, terwijl deze beslissing werd hervormd bij beslissing van 24 december 2004 van de tuchtraad van beroep en aan eiser slechts de tuchtstraf van de schorsing voor de duur van één maand werd opgelegd, en aldus bij de beoordeling van de evenredigheid van de sanctie van de schrapping te steunen op een beslissing die geen gezag van gewijsde heeft en rekening te houden met een straf

die aan eiser nooit werd opgelegd, schenden de appelrechters alle in het middel genoemde bepalingen.

TWEEDE MIDDEL TOT CASSATIE
Op concept en vordering

Geschonden wetsbepalingen

- De artikelen 458 en 474 van het Gerechtelijk Wetboek
- De artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek

Aangevochten beslissing

“ 2.2 Wat het beroep van mr. X betreft

De stafhouder heeft kennis gekregen van de feiten in het dossier 23131 door de klacht bij de stafhouder, voor ontvangst afgestempeld op 02 maart 2007.

In het dossier 23131 is aan mr. X kennisgeving gedaan in de zin van artikel 458 §1, tweede lid, Ger.W. bij brief dd. 01 juni 2007 die mr. X verklaarde te hebben ontvangen, wat ook blijkt uit zijn antwoorden dd. 11 juni en 21 juli 2007 (gele farde XIII, 12 en 13).

Er is bijgevolg geen verjaring ingetreden.

De klacht van de Heer X dd. 27 februari 2007 (stuk XIII, 1) betreft de handelwijze van mr. X en van P waarbij:

- Beiden hem in een zaak van tenuitvoerlegging van een uitvoerbaar (Nederlands) vonnis in België aan het lijntje hadden gehouden;
- Beiden in antwoord op een e-mailbericht van november 2006 hadden gesteld dat alles in orde zou komen;
- Mr. X hem na zes maanden tegen alle afspraken een provisie vroeg van 1.000,00 €;
- P geschrapd was als advocaat, wat aan klager nooit werd verteld;
- Klager zich gedupeerd voelt door mr. X en door P

Aan mr. X werd kennis gegeven door de stafhouder van die klacht en bij brief d.d. 10 december 2007 van de aanstelling van mr. Paul Vervaeet met volle onderzoeksbevoegdheid onder meer met betrekking tot die klacht. In de mate waarin de klacht betrekking heeft op de heer P kon er uiteraard niet worden op ingegaan, gezien deze laatste al in 2005 definitief geschrapt was als advocaat.

Bij brief d.d. 15 april 2008 heeft de onderzoeker P. Vervaeet aan mr. X laten weten dat hij onder meer sub 8 als inbreuk op de deontologie had weerhouden "misleiding van cliënten door samen op te treden met een advocaat die geschrapt werd terwijl de indruk werd gegeven dat de deze nog steeds als advocaat werkzaam is" en inzonderheid sub 8.3 "Uit het dossier 23131 blijkt dat u samenwerkte met voormalig advocaat P nadat deze van het tableau was geschrapt."

Die omschrijving van de feiten sub 8.3 kadert in de klacht van de T en betreft geen nieuwe feiten die een afzonderlijke kennisgeving in de zin van artikel 458 § 1, tweede lid, Ger. W. behoeft, zodat mr. X niet met reden kan voorhouden dat hij door die omschrijving van de feiten werd verrast. Bovendien werd hij door de onderzoeker uitgenodigd om daarover zijn standpunt kenbaar te maken en zijn verdediging te laten kennen, wat hij kon doen.

Het middel dat de tuchtvordering inzake deeldossier 23131, tenlastelegging randnummer 8.3, onontvankelijk zou zijn wegens miskenning van artikel 458 § 1, tweede lid, Ger. W. en zou zijn verjaard omdat geen deugdelijke formele kennisgeving van het ware voorwerp van het onderzoek in dat dossier zou zijn gedaan, heeft geen grond.

Mr. X heeft in het dossier 23131 (tenlastelegging 8.3) zijn cliënt T misleid door op te treden met P die als advocaat geschrapt was, terwijl de indruk werd gegeven dat deze nog steeds als advocaat werkzaam was, zoals door de Tuchtraad voor Advocaten van de Balies van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Gent, eerste kamer, in de bestreden sententie terecht werd beslist op grond van de pertinente vaststellingen in die sententie vermeld op bladzijde 14 en 15 ten aanzien van randnummer 8.3 van de tenlastelegging.

Die vaststellingen zijn in hoger beroep voor de Tuchtraad van Beroep voor Advocaten niet weerlegd en blijven staande, zodat de Tuchtraad van Beroep de oordeelkundige motieven van de bestreden sententie op dit punt tot de zijne maakt."

Grievan

Op 27 februari 2007 diende de heer T klacht in tegen eiser.

In de klachtbrief klaagt de Heer T er in hoofdzaak over dat er in een uitvoeringsdossier (beslagprocedure) dat hij aan eiser had toevertrouwd gedurende 5 maanden niets gebeurd was. De Heer T beweert dat in strijd met gemaakte afspraken (met de Heer P zo blijkt uit de klachtbrief) eiser hem 1000,00 euro provisie gevraagd had hetgeen voor de Heer T blijkbaar onaanvaardbaar was.

De Heer T stelt in fine letterlijk: "Ik hoop dat u begrijpt dat ik door de handelswijze van deze heren waarschijnlijk financieel benadeeld word, aangezien de debiteur tijd genoeg heeft gehad om zijn vermogen ergens anders onder te brengen."

Alleen daarover gaat de klacht van de Heer T ten aanzien van eiser.

De Stafhouder stuurde op 28 februari 2007 ten vertrouwelijke titel deze klachtbrief in kopij naar eiser (stavend stuk XIII,3).

Deze brief van de Stafhouder vermeldde:

Betreft: Uzelf/. T

Inzake: beslagprocedure

Ons kenm.: 23131/CR

Op 1 juni 2007 werd eiser via aangetekende brief van de Stafhouder op de hoogte gebracht van het feit dat er een tuchtonderzoek tegen hem wordt gestart in het dossier T (tuchtdossier Balie Gent - XIII, 9):

"Geachte Confrater,

Betreft: Tuchtdossier

Ons Kenm: T05/14/CR

23.131 en 23237

- Aangezien ik vaststel dat u niet antwoordt op mijn brief van 11 april 2007 in het dossier T, en aangezien u zelfs niet kwam opdagen op donderdag 19 april, niettegenstaande mijn formele uitnodiging daartoe;
- Aangezien ik ervan in kennis wordt gesteld dat u in het dossier Z opgave doet van een kantooradres in ... ofschoon u niet bent ingeschreven aan de balie te Oudenaarde;

meld ik u hierbij overeenkomstig artikel 458, §1, lid 2 Ger.W. dat tegen u een tuchtonderzoek wordt gestart.

U wordt uitgenodigd om mij binnen de 14 dagen vanaf heden de eventuele bijkomende informatie en bewijsstukken, indien u daarover beschikt, te laten geworden.

...”

Artikel 458 § 1. Ger.W., stelt:

De stafhouder ontvangt en onderzoekt de klachten tegen de advocaten van zijn Orde.

Om ontvankelijk te zijn, moeten klachten schriftelijk worden ingediend, moeten ze ondertekend en gedateerd zijn, en moeten ze de volledige identiteit van de klager bevatten. De stafhouder kan eveneens ambtshalve of op schriftelijke aangifte door de procureur-generaal een onderzoek instellen.

De stafhouder leidt het onderzoek of stelt een onderzoeker aan, wiens taken en bevoegdheden hij omschrijft. De klager en de advocaat die het voorwerp uitmaakt van het onderzoek, worden van de instelling van het onderzoek schriftelijk op de hoogte gebracht. De klager heeft het recht om tijdens het onderzoek gehoord te worden en kan, in voorkomend geval, bijkomende informatie en bewijsstukken verschaffen.

De verklaringen van de klager, van de advocaat en van de getuigen worden opgetekend in een proces-verbaal. De gehoorde personen ontvangen op hun verzoek een afschrift van het proces-verbaal van hun verklaringen.

De advocaat die het voorwerp uitmaakt van een tuchtonderzoek, kan zich tijdens het onderzoek laten bijstaan door de advocaat van zijn keuze, maar kan zich niet laten vertegenwoordigen.

Artikel 474 Ger.W. stelt:

Op straffe van verjaring wordt de tuchtprocedure ingesteld binnen de 12 maanden te rekenen van de kennisneming van de feiten door de tuchtrechtelijke autoriteit die bevoegd is om die procedure op gang te brengen.

1. In casu dateert de klacht van de Heer T van 27 februari 2007 en is voor ontvangst afgestempeld op 01 maart 2007, doch kopij werd aan eiser verzonden door de Stafhouder op 28 februari 2007..

De tuchtprocedure diende dan ook ingesteld te worden uiterlijk op 1 maart 2008.

2.Per aangetekend schrijven dd. 01 juni 2007 (voormeld) werd eiser door de Stafhouder gemeld dat overeenkomstig artikel 458, §1, lid 2, Ger.W. tegen hem een tuchtonderzoek werd gestart, met als voorwerp het niet beantwoorden van een brief van de Stafhouder van 11 april 2007 in het dossier Tegelaar en het niet komen opdagen op donderdag 19 april 2007 niettegenstaande een formele uitnodiging daartoe.

In dit schrijven werd geen gewag gemaakt van het eventueel aanstellen van een onderzoeker en diens taken en bevoegdheden

Evenmin werd dit schrijven verzonden aan de klager.

In die zin kan dit schrijven dd. 01 juni 2007 enkel aanzien worden als kennisgeving van instelling van een tuchtonderzoek naar de tenlastelegging 3.10 te weten het niet beantwoorden van briefwisseling van de stafhouder en geen gevolg geven aan een oproeping van de Stafhouder.

In die zin kan dit schrijven dd. 01 juni 2007 niet gelden als kennisgeving van instelling van een tuchtonderzoek naar de tenlastelegging 8.3 te weten het misleiden van klanten door op te treden met een advocaat die geschrapt werd, terwijl de indruk werd gegeven, dat deze nog steeds als advocaat werkzaam was.

3.Per aangetekend schrijven dd. 10 december 2007 werd eiser gemeld dat een tuchtonderzoek tegen hem is geopend "en dit in een meer breed perspectief en dus niet beperkt tot de dossiers waarin U reeds werd verwittigd conform artikel 458 § 1, tweede lid, Ger.W.".

Bij beslissing van de Tuchtraad dd. 17 juni 2009, in kracht van gewijsde bij gebreke aan hoger beroep voor wat betreft de onderdelen 1.1 tot en met 1.7, 2.1 tot en met 2.6, 3.1 tot en met 3.9, 3.11 en 3.12, 4.1 en 4.2, 5.1 tot en met 5.3, 6, 7.2, 8.1 en 8.2, werd geoordeeld dat de tuchtprocedure niet op geldige wijze werd ingesteld:

"Naar het oordeel van de Tuchtraad voldoet deze bewuste brief van 10/12/2007 evenwel niet aan de vereiste zoals omschreven in artikel 458, §1, lid 2 Ger.W., en kan deze brief dus niet weerhouden worden als kennisgeving ter instellen van de tuchtvordering zoals bedoeld in artikel 474 Ger.W.

Vooreerst dient vastgesteld dat de brief van 10/12//2007 niet uitdrukkelijk vermeldt dat deze geldt als kennisgeving in de zin van artikel 458, §1, lid 2 Ger.W., terwijl bovendien dient vastgesteld dat deze brief geen melding maakt van de concrete feiten en /of klachten waarover een tuchtonderzoek wordt ingesteld.

De vermelding dat dit gebeurt in een "meer breed perspectief en dus niet beperkt tot de dossiers" waarvoor wel een kennisgeving gebeurde, voldoet niet aan de vereiste van de aangehaalde wetsbepaling.

Overigens, de tekst van art. 458§1, lid 2 Ger.W. voorziet uitdrukkelijk dat de klager en de advocaat die het voorwerp uitmaakt van het onderzoek, van de instelling van het onderzoek op de hoogte worden gebracht.

Aan dit formeel criterium van kennisgeving aan betrokken advocaat én klager is alleszins niet voldaan: aan de diverse klagers werd geen kennisgeving gestuurd.

De bewuste brief kan wel beschouwd worden als een kennisgeving van de identiteit van de door de stafhouder aangestelde onderzoeker, maar ook dan staat vast dat de kennisgeving vaag is waar zij aan deze onderzoeker "de volle onderzoeksbevoegdheid" toekent.

Hoewel de wet dit niet uitdrukkelijk bepaalt, lijkt het in de geest van de wet te zijn dat de klager en de advocaat die het voorwerp uitmaakt van het onderzoek niet alleen op de hoogte wordt gebracht van de instelling van het onderzoek, maar ook van de identiteit van de onderzoeker en van zijn taken en bevoegdheden, indien dit niet de stafhouder is (*De Jaegere Ph., o.c. blz. 16*). "

4. Bij brief dd. 15 april 2008 heeft de onderzoeker P. Vervaeke aan eiser laten weten dat hij ondermeer sub 8 als inbreuk op de deontologie had weerhouden "*misleiding van cliënten door samen op te treden met een advocaat die geschrapt werd terwijl de indruk werd gegeven dat deze nog steeds als advocaat werkzaam is*" en inzonderheid sub 8.3 "*uit het dossier 23131 blijkt dat U samenwerkte met voormalig advocaat P nadat deze van het tableau was geschrapt*".

Nooit heeft eiser kennis gekregen conform artikel 458, §1, lid 2 Ger.W. van de aanstelling van een onderzoeker en van diens bevoegdheden in het dossier 23131.

Deze brief kan evenmin gelden als kennisgeving van instelling van de tuchtprocedure, conform artikel 474 Ger.W., gelet op de redenen zoals aangehaald in de beslissing van de Tuchtraad dd. 17 juni 2009, zoals in kracht van gewijsde.

Tenslotte dateert dit schrijven van meer dan 12 maanden na kennisname van de feiten door de Stafhouder.

5. Artikel 458, §1, lid 2 Ger.W. stelt namelijk duidelijk dat de Stafhouder een onderzoeker aanstelt "wiens taken en bevoegdheden hij omschrijft", en dat de betrokken advocaat "schriftelijk op de hoogte wordt gebracht van het instellen van het onderzoek".

Dit impliceert dat de Stafhouder de betrokken advocaat schriftelijk op de hoogte dient te brengen van het voorwerp van het onderzoek en de specifieke taken en bevoegdheden van de door hem aangestelde onderzoeker.

Het is duidelijk dat dit in casu niet gebeurd is.

6. Door te oordelen dat de tuchtvordering deeldossier 23131, tenlastelegging randnummer 8.3 ontvankelijk is, schenden de appelrechters alle in het middel genoemde bepalingen.

DERDE MIDDEL TOT CASSATIE

Op concept en vordering

Geschonden wetsbepalingen

- De artikelen 1319, 1320, 1322, 1323 en 1324 van het Burgerlijk Wetboek
- Artikel 149 van de Grondwet

Aangevochten beslissing

Tevergeefs doet mr. X gelden dat hij geen uitstaans heeft met het e-mailadres T en dat hem niet kan worden toegerekend wat de heer P achter zijn rug uitvoert. Hij heeft immers met dat e-mailadres ook zonder zijn naam berichten gestuurd aan de heer T en uit de context is te besluiten dat hij (ook) als raadsman van de heer T is opgetreden, net zozeer als P ("wé kunnen pas echt werken als X beschikt over alle originele stukken"), wat effectief misleidend was voor de cliënt en strookt met de inhoud van de klacht van de heer T daaromtrent. Bovendien is uit de

vaststellingen van het toegevoegd strafdossier duidelijk gebleken dat mr. X
meermaals nadat hij provisies van cliënten had geïnd, zonder de
vooropgestelde prestaties te leveren het dossier overdroeg aan P van wie
de indruk werd gewekt dat hij advocaat is en die de cliënt dan aan het lijntje hield
en tegenover wie die cliënt niet de bescherming door een tuchtrechtelijke overheid
had en de waarborgen van een correcte rechtsbijstand, nu P geen advocaat
meer was. Het staat vast dat mr. X en Mr. P ook ten aanzien van de
heer T op dezelfde wijze verwarring hebben gesticht en dat zij hem
hebben misleid.

Grievens

Bij besluiten dd. 23 juni 2010, zoals neergelegd ter zitting van 24 juni 2010 heeft
eiser uitdrukkelijk ontkend het e-mailadres ooit gebruikt te hebben:

**Concluant wenst duidelijk te laten akteren dat hij volledig en nadrukkelijk
afstand neemt van alle e-mails die vanop het e-mailadres zijn
gestuurd geweest. Dit betreft e-mails die buiten het weten van eiser door dhr.
P vanop diens privé-e-mailadres verstuurd zijn geweest.**

(pagina 9, tweede alinea)

Conform artikel 1324 B.W. wordt een gerechtelijk onderzoek naar de echtheid
bevolen, wanneer een partij haar schrift of haar handtekening ontkent.
Zonder enige bewijs of motivering hebben de appelrechters in de bestreden beslissing
alsnog aanvaard dat eiser met het e-mailadres berichten zou verzonden
hebben aan de Heer T.

Door zonder motivering en zonder bewijzen hiertoe aan te nemen dat eiser e-mails
zouden verzonden hebben vanuit het privé e-mailadres van de Heer P , in strijd
met formele ontkenning door eisers bij besluiten, hebben de appelrechters alle in het
middel genoemde bepalingen geschonden.

Deze bestreden beslissing over dit onderdeel was doorslaggevend voor de
besluitvorming van de appelrechters over de schuldigverklaring van eiser met betrekking
tot de tenlastelegging 8.3.

*

* *

Op deze gronden en overwegingen besluit ondergetekende advocaat bij het Hof van Cassatie voor eiser dat het U, hooggeachte Dames en Heren, moge behagen de bestreden beslissing te vernietigen, de zaak en de partijen te verwijzen naar een anders samengestelde tuchtraad van beroep voor advocaten en uitspraak te doen over de kosten als naar recht.

Brussel, 19 november 2010

Johan Verbist

Voor eensluidend afschrift,
De griffier.

Bijlagen:

1. Eensluidend verklaard afschrift van de beslissing van 15 december 2004 van de Tuchtraad van beroep van de balies van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Gent;
2. Het exploit van betekening van deze voorziening aan de heer Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Brussel.

Lasten en bevelen dat alle daartoe gevorderde gerechtsdeurwaarders dit arrest ten uitvoer zullen leggen ;

Dat Onze procureurs-generaal en Onze procureurs des Konings bij de rechtbanken van eerste aanleg daaraan de hand zullen houden en dat alle bevelhebbers en officieren van de openbare macht daartoe de sterke hand zullen bieden wanneer dit wettelijk van hen gevorderd wordt ;

Ten blijke waarvan dit arrest is ondertekend en gezegeid met het zegel van het Hof.

*VOOR EENSLUIDENDE UITGIFTE afgegeven aan
mijnheer de procureur-generaal bij het
Hof van Cassatie, ter uitvoering van
artikel 1116 van het Gerechtelijk
Wetboek.*

Brussel,
De-griffier, 4 JULI 2011

R.D.D. art. 2616
VRIJ. expeditierecht
art. 280, 2°, Wetb. Reg.

